

ANEU MAR ENDINS

Missatge d'esperança des de Fàtima

Crec que Benet XVI no oblidarà el viatge que realitzà a Portugal, i en especial al santuari de Fàtima, de l'11 al 14 del propassat mes de maig. Durant aquesta visita apostòlica, la primera que realitzava com a Papa a Portugal, ha brillat amb llum pròpia l'esplèndid magisteri d'un pontífex teòleg prestigiós, però que es rendeix amb humilitat sincera davant la fe, l'esperança i l'amor d'uns pastorets.

Qui s'apropi amb lectura atenta a les paraules del Papa a Fàtima hi descobrirà, sens dubte, el més genuí Benet XVI. Descobrirà el teòleg, però sobretot el pastor. I més íntimament, podrà descobrir el creient, el Papa profundament devot de la Santíssima Verge.

Benet XVI resant davant la Mare de Déu de Fàtima

Ja a l'avió que el duia a Lisboa, tot responenent les preguntes dels periodistes, a més d'unes profundes paraules sobre la necessària purificació de l'Església —que ja vaig comentar en un altre d'aquests escrits— va proposar unes reflexions que resumien en certa manera els ensenyaments del seu viatge. «En una paraula —els digué— ens cal tornar a aprendre aquestes coses essencials: la conversió, l'oració, la penitència i les virtuts teològals.»

I afegí unes paraules que mereixen ésser destacades perquè ens diuen —davant les afirmacions que el seu pensament és pessimista— que sempre és possible l'esperança, perquè el Déu que és Amor (la seva primera carta encíclica) és qui té la darrera paraula de la història; i a més va afegir una afirmació molt bonica de la Mare de Déu, que és «el signe maternal de la bondat de Déu».

Escoltem-ho amb les seves mateixes paraules: «D'aquesta manera som realistes en reconèixer que el mal sempre ataca, des de l'interior i de l'exterior (de l'Església), però també en reconèixer que les forces del bé són presents i que, al capdavall, el Senyor és més fort que el mal, i que la Verge és per a nosaltres la garantia visible i maternal de la bondat de Déu, que és sempre la darrera paraula de la història.»

Escoltem-ho amb les seves mateixes paraules: «D'aquesta manera som realistes en reconèixer que el mal sempre ataca, des de l'interior i de l'exterior (de l'Església), però també en reconèixer que les forces del bé són presents i que, al capdavall, el Senyor és més fort que el mal, i que la Verge és per a nosaltres la garantia visible i maternal de la bondat de Déu, que és sempre la darrera paraula de la història.»

Hi ha un vincle especial de Fàtima amb Benet XVI, com hi era també amb Joan Pau II que visità el santuari tres vegades i que veié en Maria la «mà invisible» que desvià el projectil que li podia haver causat la mort en l'atemptat del 13 de maig del 1982 a la plaça de Sant Pere. El cardenal Ratzinger fou l'autor del «Comentari teològic del tercer secret» que pronuncià en el lloc de les aparicions, i en el qual afirmà que «el poder de la fe i de la pregària són armes poderoses, que poden influir en la història, coses amagades i decisives que són en realitat la força renovadora del món». És, per això, un coneixedor del missatge de Maria en aquell lloc en què, ara fa 93 anys, «el cel s'obrí precisament a Portugal, com una finestra d'esperança, que Déu obre quan l'home li tanca la porta».

L'eix central dels ensenyaments del Papa fou l'esperança, tema de la seva segona encíclica. En arribar a l'aeroport de Lisboa s'autodefiní en dir: «Vinc com a pelegrí de Nostra Senyora de Fàtima, investit per l'Altíssim amb la missió de confirmar els meus germans que pelegrinen en el seu camí vers el cel.»

I aquí, el teòleg, sublimat per l'ànima del pastor de la fe del poble de Déu, oferí una síntesi de la seva missió de Fàtima: «La Verge Maria baixà del cel per recordar-nos veritats de l'Evangeli que són una font d'esperança per a una humanitat freda d'amor i sense esperança de salvació.» Per a Benet XVI l'esperança té, com a primera i radical dimensió, la relació vertical i transcendent amb Déu. I la consciència és realment cristiana «en la mesura que s'obre a la plenitud de la vida i de la saviesa que tenim en Jesucrist. Per això —acabà el Papa— la visita que ara inicio, sota el signe de l'esperança, pretén ser una proposta de saviesa i de missió».

Els Sr. Bisbe amb preveres a Roma

Entre els dies 8 i 12 de juny, Mons. Saiz Meneses, bisbe de Terrassa, acompanyat d'un grup de preveres joves de la diòcesi, va participar als actes de clausura de l'Any Sacerdotal a Roma: conferències i celebracions de l'Eucaristia a la Basílica de Sant Joan del Laterà, Vetlla de Pregària (dijous dia 10) i Missa de clausura el divendres dia 11 presidida al matí per S.S. Benet XVI a la Plaça de Sant Pere.

JORNADA DE LA RESPONSABILITAT EN EL TRÀNSIT

L'esperança fa segur el desplaçament

Per a moltes persones ja arriben les vacances —o ja les estan fruint—, que desitgen i preparen amb il·lusió de fa temps. Viatgen amb avió, cotxe, moto, bici o fins i tot caminant —potser tot fent la ruta de l'apòstol sant Jaume. Ara bé, tots ens beneficiarem de tenir en compte la seguretat, i no només vigilant que no ens robin la cartera sinó sobretot mirant de no robar o destrossar la vida dels altres ni la nostra. Per això cal ser curosos amb les eines que usem i les vies per on ens desplaçem, procurant complir la normativa, que —agraï o no— és per una millor convivència entre tots.

Una virtut humana important és la prevenció, és a dir *pre-veure* les conseqüències d'una situació i prendre les mesures a fi que tinguin una conclusió d'acord amb el que desitgem. Aquesta *visió avançada* és normal dins del món econòmic, però en l'àm-

bit del trànsit moltes vegades l'oblidem. Quantes vegades el fet de saltar-se un stop o fer un gir prohibit o inoportú ha truncat o desfet la vida de les persones!

L'esperança d'assolir amb èxit l'objectiu proposat, ens ha d'ajudar a aconseguir que els nostres desplaçaments, a més de segurs, siguin també plens de pau, d'alegria i solidaris amb les altres persones, pensant que, com a amics i continuadors de Jesús, hem de predicar amb l'exemple.

Estiguem disposats a donar un cop de mà sempre que calgui, sigui en un accident, una avaria, etcètera. Ser solidaris amb els altres en tot moment farà *segurs els nostres desplaçaments*. Fem de la nostra mobilitat un constant agraïment a la vida que ens ha estat regalada.

Comissió de la Pastoral del Trànsit

61è Aplec de Matagalls
11 de juliol de 2010

61è Aplec de Matagalls

Se celebrarà el proper diumenge 11 de juliol. Al matí, a les 10 h, a la Creu de Matagalls, trobada, premis a la constància, missa, cant dels adéus. Tarda, a les 17 h, al Centre Cultural Europeu de la Natura de Viladrau, lliurament als guardonats dels premis del 2n concurs fotogràfic de l'Aplec de Matagalls. A les 18 h, a la plaça Major, ballada de sardanes, patrocinada per l'Excm. Ajuntament. Cobla Genisenca. Informacions: Joan Alsina, tel. 933 517 960 i www.aplecmatagalls.cat.

DIUMENGE XIV DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 66,10-14c)

Alegreu-vos amb Jerusalem, feu festa, tots els qui l'estimeu. Estigueu contents amb ella tots els qui portàveu dol per ella; sereu alletats amb l'abundància del seu consol, i xuclareu les delícies de la seva llet. Això diu el Senyor: «Jo decantaré cap a ella, com un riu, la pau i el benestar, la riquesa de les nacions, com un torrent desbordant. Els teus nodrissons seran portats al braç, i amanyagats sobre els genolls. Com una mare consola el seu fill, jo també us consolaré: a Jerusalem sereu consolats. Quan ho veureu, el vostre cor bategarà de goig i reviuran com l'herba els vostres ossos». La mà del Senyor es farà conèixer als seus servents.

▶ Salm responsorial (65)

R. *Aclama Déu, tota la terra.*

Aclama Déu, tota la terra. / Canteu la glòria del seu nom, / canteu la seva fama gloriosa. / Digueu a Déu: / «Que en són, d'admirables, / les vostres obres!» R.

«Tota la terra es prosterna davant vostre / i canta la glòria del vostre nom». / Veniu a contemplar les gestes de Déu. / Que n'és d'admirable el que fa / amb els homes! R.

Convertí la mar en terra ferma, / passaren el riu a peu eixut. / Ell és la nostra alegria, / ell, que sempre governa amb el seu poder. R.

Veniu, fidels de Déu, escolteu-me; / us contaré el que ha fet per mi. / Beneït siu Déu: / No ha refusat la meua súplica, / ni m'ha negat el seu amor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 6,14-18)

Germans, Déu me'n guard de gloriar-me en res que no sigui la creu de nostre Senyor Jesucrist. En ella, és com si el món fos crucificat per a mi i jo per al món. Ni la circumcisió ni la incircumcisió no tenen cap valor. L'únic que val és que hàgim estat creats de nou. Que la pau i la misericòrdia de Déu reposin sobre tots els qui mantenen aquest criteri i sobre l'Israel de Déu. A part això, que ningú no m'amoini, perquè jo porto en el meu cos les marques distintives de Jesús. Germans, que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb el vostre esperit. Amén.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 10,1-12.17-20)

En aquell temps, el Senyor en designà encara setanta-dos, i els envià que s'avancesin de dos en dos cap a cada poble i a cada lloc on ell mateix havia d'anar. Els deia: «Hi ha molt a segar i pocs segadors: demaneu a l'amo dels sembrats que envii homes a segar-los. Aneu. Us envio com anyells enmig de llops. No porteu bossa, ni sarró, ni calçat, no us atureu a saludar ningú pel camí. Quan entreu en una casa digueu primer: Pau en aquesta casa. Si hi viu un home de pau, la pau que li desitgeu reposarà en ell; si no, retornarà a vosaltres. Quedeu-vos en aquella casa, i compartiu allò que tinguin per menjar i beure: els treballadors bé es mereixen el seu jornal. No aneu de casa en casa. Si en un poble us reben bé, mengeu el que us posin a taula, cureu els malalts que hi hagi i digueu a la gent d'aquell lloc: El Regne de Déu és a prop vostre.»

»Però si en un poble no us volen rebre, sortiu als carrers i digueu: fins la pols d'aquest poble que se'ns ha posat als peus, us la deixem. Però sapigueu això: el Regne de Déu és a prop. Us asseguro que quan vingui el gran dia, la sort de Sodoma serà més suportable que la d'aquell poble.»

Els setanta-dos tornaren tots contents i deien: «Senyor, fins els dimonis se'ns sotmeten pel poder del vostre nom.» Jesús els digué: «Sí, jo veia Satanàs que queia del cel com un llamp. Us he donat poder de trepitjar les serps i els escorpins i totes les forces de l'enemic: res no us podrà fer mal. Però no us alegreu que els esperits se sotmetin a vosaltres; alegreu-vos que els vostres noms estiguin escrits en el cel.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 66,10-14c)

Festejad a Jerusalén, gozad con ella, todos los que la amáis, alegraos de su alegría, los que por ella llevasteis luto. Mamaréis a sus pechos y os saciaréis de sus consuelos, y apuraréis las delicias de sus ubres abundantes. Porque así dice el Señor: «Yo haré derivar hacia ella, como un río, la paz, como un torrente en crecida, las riquezas de las naciones. Llevarán en brazos a sus criaturas y sobre las rodillas las acariciarán; como a un niño a quien su madre consuela, así os consolaré yo, y en Jerusalén seréis consolados. Al verlo, se alegrará vuestro corazón, y vuestros huesos florecerán como un prado; la mano del Señor se manifestará a sus siervos.»

Jesucrist i els dotze apòstols. Frontal d'Esquius. Museu Diocesà de Barcelona

▶ Salmo responsorial (65)

R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

Aclamad al Señor, tierra entera; / tocad en honor de su nombre; / cantad himnos a su gloria; / decid a Dios: «¡Qué temibles son tus obras!» R.

Que se postre ante ti la tierra entera, / que toquen en tu honor, / que toquen para tu nombre. / Venid a ver las obras de Dios, / sus temibles proezas en favor de los hombres. R.

Transformó el mar en tierra firme, / a pie atravesaron el río. / Alegrémonos con Dios, / que con su poder gobierna eternamente. R.

Fieles de Dios, venid a escuchar, / os contaré lo que ha hecho conmigo. / Bendito sea Dios, que no rechazó mi súplica, / ni me retiró su favor. R.

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los gálatas (Ga 6,14-18)

Hermanos: Dios me libre de gloriarme si no es en la cruz de nuestro Señor Jesucristo, en la cual el mundo está crucificado para mí, y yo para el mundo. Pues lo que cuenta no es circuncisión o incircuncisión, sino una criatura nueva. La paz y la misericordia de Dios vengán sobre todos los que se ajustan a esta norma; también sobre el Israel de Dios. En adelante, que nadie me venga con molestias, porque yo llevo en mi cuerpo las marcas de Jesús. La gracia de nuestro Señor Jesucristo esté con vuestro espíritu, hermanos. Amén.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 10,1-12.17-20)

En aquel tiempo, designó el Señor otros setenta y dos y los mandó por delante, de dos en dos, a todos los pueblos y lugares adonde pensaba ir él. Y les decía: «La mies es abundante y los obreros pocos; rogad, pues, al dueño de la mies que mande obreros a su mies. ¡Poneos en camino! Mirad que os mando como corderos en medio de lobos. No llevéis talega, ni alforja, ni sandalias; y no os detengáis a saludar a nadie por el camino. Cuando entréis en una casa, decid primero: «Paz a esta casa.» Y si allí hay gente de paz, descansará sobre ellos vuestra paz; si no, volverá a vosotros. Quedaos en la misma casa, comed y bebed de lo que tengan, porque el obrero merece su salario. No andéis cambiando de casa. Si entráis en un pueblo y os reciben bien, comed lo que os pongan, curad a los enfermos que haya, y decid: «Está cerca de vosotros el Reino de Dios.»

»Cuando entréis en un pueblo y no os reciban, salid a la plaza y decid: «Hasta el polvo de vuestro pueblo, que se nos ha pegado a los pies, nos lo sacudimos sobre vosotros. De todos modos, sabed que está cerca el Reino de Dios.» Os digo que aquel día será más llevadero para Sodoma que para ese pueblo.»

Los setenta y dos volvieron muy contentos y le dijeron: «Señor, hasta los demonios se nos someten en tu nombre.» Él les contestó: «Veía a Satanàs caer del cielo como un rayo. Mirad: os he dado potestad para pisotear serpientes y escorpiones y todo el ejército del enemigo. Y no os hará daño alguno. Sin embargo, no estéis alegres porque se os someten los espíritus; estad alegres porque vuestros nombres están inscritos en el cielo.»

COMENTARI

Missioners de la pau

L'horitzó de la missió de l'Església és total: molts deixebles són enviats a molts llocs.

A continuació Lluc ens explica quins són els deures més importants del missioner. El primer és la pregària. Igual que Jesús, el deixeble sap que la fecunditat de la seva acció apostòlica neix del contacte viu i personal amb Déu. La missió és una gràcia que només s'obté mitjançant la pregària. El segon deure és anunciar l'Evangelí amb serenitat i valentia, sense mai voler imposar-lo per la força. El missioner és per damunt de tot un missatger de pau, un «anyell enmig de llops». L'últim deure del deixeble està relacionat amb la pobresa. Aquell qui

anuncia l'Evangelí no pot estar lligat al diner i al vestit, a les seguretats materials i a la preocupació pel dia de demà. Accepta allò que li donen i comparteix el que té amb els pobres i malalts. El seu ideal apostòlic és Jesús, «el Fill de l'home que no té on reposar el cap».

En els últims versets de l'Evangelí contemplem la joia dels setanta-dos deixebles i la força irresistible de la seva missió evangelitzadora. La veritable joia dels missioners, és a dir, de tots els cristians no està en el poder, l'èxit o el triomf clamorós sinó en el fet que «els nostres noms estan escrits en el cel».

Dra. Núria Calduch-Benages

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Os 2,16.17b-18.21-22 / Sl 144 / Mt 9,18-26 ■ **dimarts**: Os 8,4-7.11-13 / Sl 113B / Mt 9,32-38 ■ **dimecres**: Os 10,1-3.7-8.12 / Sl 104 / Mt 10,1-7 ■ **dijous**: Os 11,1-4.8c-9 / Sl 79 / Mt 10,7-15 ■ **divendres**: Os 14,2-10 / Sl 50 / Mt 10,16-23 ■ **dissabte**: Is 6,1-8 / Sl 92 / Mt 10,24-33 ■ **diumenge** vinent, XV de durant l'any (lit. hores: 3a setm.): Dt 30,10-14 / Sl 68 (o bé: Sl 18) / Col 1,15-20 / Lc 10,25-37.

La pàgina evangèlica d'aquest diumenge ens ofereix una petita síntesi de la missió cristiana que podem dividir en tres moments: la missió dels setanta-dos deixebles i el seu significat, els principals compromisos del missioner (pregària, anunci i pobresa) i, en últim terme, la joia i la força de la missió.

En la presentació de Lluc, el camí de Jesús cap a Jerusalem vol significar la missionarietat de l'Església. La dimensió missionera no és solament específica dels dotze apòstols sinó de tota la comunitat eclesial. El número setanta-dos és emblemàtic i representa la totalitat dels pobles del món. Així doncs,

FE CRISTIANA I SOCIETAT ACTUAL

La comunitat de la fe

a) No és una simple comunitat d'amics —encara que sens dubte l'amistat brollarà en la comunitat—, sinó que està fonamentada en la fe. En concret, aquesta comunitat de fe es realitza en l'Eucaristia. Els qui participen en la celebració eucarística —se suposa que amb una participació plena, conscient i actuosa— formen part, per aquest sol fet de la comunitat cristiana de la fe.

b) Aquesta comunitat de fe realitzada en l'Eucaristia és l'Església, família i Poble de Déu, Cos de Crist, Temple de l'Esperit Sant. Té les seves arrels i la seva finalització en la Santa Trinitat per més que hagi entrat en la història i sigui l'Església que peregrina a Corint o a Barcelona. La dimensió divina (escatològica) de l'Església té el seu arrelament en Déu (Pare, Fill i Esperit Sant), tot i que sociològicament les Esglésies estan lligades a llocs geogràfics.

c) D'ací deriva la condició itinerant de l'Església: aquesta ha de fer el camí que porta al Regne del Cel. Jesús tenia clar que els qui el seguien havien de passar d'aquest món al Pare, cosa que es realitza radicalment en la Creu, però també cada dia mitjançant la fe, l'esperança i l'amor.

d) Finalment, en aquest itinerari de fe, esperança i caritat envers el Regne de Déu, l'Església es retroba a si mateixa com una comunió. La seva condició, fins i tot la condició dels seus sagraments és itinerant i està marcada per l'espai i el temps d'aquest món (cf. LG 48). Però la seva essència més recòndita és determinada per l'alè diví de l'Esperit Sant que l'eleva per sobre de l'error i del pecat. L'Esperit de Jesucrist i del Pare fa que l'Església dels éssers humans sigui una veritable comunió iniciada, tot i que no pas plena segons el disseny de Déu.

Josep M. Rovira Belloso

(La fe cristiana en la societat actual, Edicions 62)

DÉU NO TÉ POR

Eucaristia i caritat: Mons. Romero

El segle xx ha insistit en el lloc central que ocupa l'eucaristia en la vida de l'Església. El patriarca Atenàgoros de Constantinoble deia: «és en l'Eucaristia on hi ha la raó d'ésser de l'Església: és aquí on ella esdevé misteri de Crist i ens fa participar de la comunió trinitària». Això no és només la consciència d'un gran místic oriental, com era el patriarca; sinó que és també la consciència de la gent simple i no intel·lectual que viu el seu *sensus fidei*: la raó de l'Església és en l'eucaristia.

Tota eucaristia (i sobretot la del diumenge) és una crida a agrair i a viure l'amor de Crist per tothom, però particularment envers els pobres. El segle xx ha vist màrtirs de la caritat, de la donació sense límits, aquells màrtirs als quals Joan Pau II va voler honorar amb motiu del jubileu de l'any 2000.

Penso en Mons. Romero, l'arquebisbe de Sant Salvador, mort fa vint anys, en una situació de gran tensió en què no era fàcil de mantenir un equilibri entre les forces revolucionàries i la repressió militar, entre les embranzides en sentit contraposat que el feien sofrir i enmig de les quals no era fàcil orientar-se.

Mons. Romero va ésser mort davant l'altar de la capella del petit hospital on vivia, als afores de Sant Salvador. Estava celebrant l'eucaristia. S'esfondrà en un bany de sang mentre queia als peus de l'altar. Un màrtir als peus de l'altar, un llibre (la Paraula de Déu), una celebració de l'eucaristia no acabada. Hi ha un secret, el de l'amor.

Un dia abans de morir, parlant a la multitudinària missa de la catedral, el quart diumenge de Quaresma havia dit: «Així com Crist florirà en una Pasqua de resurrecció immarcescible, és necessari també acompanyar-lo en una Quaresma que és creu, sacrifici, martiri. I com ell mateix deia: "Feliços els qui no s'escandalitzen de la creu!"».

Andrea Riccardi

(Déu no té por, Publicacions de l'Abadia de Montserrat)

SANTORAL

4. ✠ Diumenge XIV durant l'any. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalanoaragonesa, néta de Jaume I. Sant Laureà, bisbe de Sevilla; santa Berta, vg.; sant Valentí Berriochoa, bisbe i mr.

5. Dilluns. Sant Antoni-Maria Zaccaria (1502-1529), prev., fund. Barnabites a Milà (B); sant Miquel dels Sants (1591-1625), prev. trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat; santa Filomena, vg.

6. Dimarts. Santa Maria Goretti (1890-1902), vg. i mr. de la castedat; sant Isaïes, profeta i mr.; sant Ròmul, bisbe.

7. Dimecres. Sant Ot o Odó (†1122), bisbe d'Urgell, patró de la Seu; sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, vg.;

sant Marçal, bisbe; beat Benet XI, papa (1303-1304).

8. Dijous. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos mrs., deixebles de Pau; sant Edgar, rei d'Anglaterra (†975); sant Eugeni III, papa (1145-1153).

9. Divendres. Mare de Déu Reina de la Pau; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; beat Teodor Balat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.

10. Dissabte. Sant Cristòfor o Cristòfol, mr., patró dels automobilistes; santa Verònica Giuliani, vg. caputxina; santa Amèlia, viuda; sant Ascani, mr.; beats Carmel Boltà, prev., i Francesc Pinazo, franciscans i mrs. a Damasc.

INTENCIONS DEL SANT PARE (juliol)

General: Perquè les eleccions dels governants es realitzin amb honestat.

Missionera: Perquè els cristians promoguin la cultura, la justícia i la pau.

ENTREVISTA

MARIA TRULLOLS

Mestra vocacionada

La Gna. Maria Trullols fa 46 anys que és Carmelita de la Caritat-Vedruna i ha dedicat els seus anys d'activitat laboral a l'educació com a mestra i psicopedagoga.

Ara en fa 25 que està destinada a la comunitat de l'escola Vedruna a Manresa. La Gna. Maria sempre s'ha considerat una *mestra vocacionada*, que ha emprat «en tot moment la pedagogia que recomanava santa Joaquina». També en el camp sanitari, en què «es vol viure un estil de vida que és una autèntica aposta per la humanització», es demostra que «el carisma Vedruna té plena vigència, té vida», afirma.

Què aporta d'específic l'educació en les vostres escoles?

El nostre estil educatiu està marcat per uns trets d'identitat. La nostra pedagogia és personalitzadora: es fonamenta en l'amor, creu en la persona, motiva a partir d'allò positiu que hi ha en cadascú i fa que cada persona sigui protagonista del seu propi creixement. La nostra pedagogia és també crítica i realista, creativa i alliberadora, pràctica i activa, i transcendent.

Quines dificultats us trobeu per transmetre la fe?

La primera és que la fe és una vivència i per tant trepitgem un terreny personal, subjectiu i que necessita que emissor i receptor facin l'esforç de sintonitzar la mateixa emissora per entendre el missatge. La segona és que s'ha caigut en la *falsa* creença que la fe no és necessària per viure, però augmenten les consultes al tarot, a la màgia o a la superstició. I la tercera és que no sempre som capaços de transmetre allò que vivim o que voldríem viure.

Com veu els joves d'avui, a nivell de fe?

En recerca pel sentit de les seves vides, en recerca d'allò que els fonamenta i els sosté, sobretot quan les coses no van bé. Potser és una recerca de seguretat. Amb por al compromís, sobretot a un compromís a llarg termini, fins i tot si és de voluntariat. Amb necessitat del grup, perquè la fe és molt difícil viure-la sol. Els joves necessiten trobar-se, parlar, conivir en grup de fe, per entendre dues coses: que no estan sols i que el projecte en què creuen és possible, perquè el mateix grup els ajuda.

Òscar Bardají i Martín

QUERIDOS ABUELOS

Vida laboral y familiar

Muchas madres trabajadoras reconocen que el papel de las abuelas, especialmente las maternas, es fundamental para poder compatibilizar sus respon-

sabilidades laborales y personales. También algunos abuelos varones colaboran en el cuidado de los nietos, supliendo así la escasa oferta de servicios públicos y dados los poco racionales horarios de trabajo de los padres.

Recuerdo el caso de un abnegado abuelo de una población leonesa, quien, como su hija, la madre de un precioso nieto, trabajaba de noche de enfermera en un hospital y estaba amamantando a su retoño, tenía la buena fe de acercarle el pequeño al hospital —cercano, eso sí— para que la madre pudiera mantener su horario de lactancia.

Los abuelos y las abuelas cumplen sus papeles sustitutorios con la mejor intención, compaginando sus actividades propias con el cuidado de sus nietos. A otros les toca supeditar su horario personal a las necesidades de los padres que les dejan los hijos a las ocho de la mañana para que se hagan cargo de ellos y terminan pensando: «Ahora que estaba libre tengo que volver a la rutina».

Según algunas investigaciones, la mitad de las abuelas que atienden a los pequeños les dedican de media cuatro horas al día. Sin olvidar a las abuelas-cocineras, se encargan de acompañar a los niños a la escuela o a las actividades extraescolares, una tarea a la que no pueden llegar la inmensa mayoría de los padres y de las madres que trabajan. El italiano Francesco Tonucci ha puesto esta dedicatoria a uno de sus libros: «A todos nosotros, abuelos, porque sabemos dedicar la parte más libre y desinteresada de nuestra vida a construir el futuro de nuestros nietos».

Dr. Paulino Castells

(Queridos abuelos, Ediciones Ceac, Estimats avis, Ed. Columna)

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Diumenge dia 4, a les 10 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia a la catedral i parròquia del Sant Esperit en la Festa Major de Terrassa.

Divendres dia 9, a les 20 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Martí de Cerdanyola.

Dissabte dia 10, a les 10 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Sant Cristòfor de Terrassa i —a les 11 h— la presentació de la Miscel·lània *Mn. Lluís Ferret, Apòstol de Jesús* dedicada al qui fou rector (1993-2007).

▶ NOTÍCIES

Confirmacions a Santa Maria del Jaire. El diumenge dia 13 de juny Mons. Saiz Meneses va celebrar l'Eucaristia a la parròquia de Santa Maria del Jaire, en el barri de La Torreta (La Roca del Vallès). Dintre de la celebració va administrar el sagrament de la Confirmació a deu joves (de la pròpia parròquia i de la veïna de Sant Esteve de Granollers). L'acompanyaren el P. Rodolf Puigdollers Sch P, rector i Mn. Carles Cahuana, vicari de Sant Esteve.

▶ EN LA PAU DE CRIST

Mn. Manuel Creus Poch, vicari de la parròquia de Sant Vicenç de Jonqueres a Sabadell, lliurà l'ànima a Déu el diumenge dia 13 de juny a Sabadell, als 91 anys d'edat i 61 de sacerdoci. Mons. Josep Àngel Saiz presidí la missa exequial a l'esmentada parròquia el dilluns dia 14 a les 4 de la tarda.

Gna. Maria Garriga i Sampons, ODN, morí a Cardedeu el dia 14 de juny a l'edat de 85 anys d'edat. Les exèquies es van celebrar el dia 15 a la Capella de la Companyia de Maria Nostra Senyora a Cardedeu.

▶ AGENDA

Festa Major de Terrassa. Aquest diumenge després de sant Pere la ciutat de Terrassa celebra la Festa Major en honor dels seus sants patrons: sant Pere, sant Cristòfor i sant Valentí. A les 10 h: Missa Solemne a la catedral i parròquia del Sant Esperit. La capella de Música de la Catedral cantarà la *Missa in honorem Sanctae Caeciliae* de Mn. Àngel Rodamilans, terrassenc i mestre de Capella de la Catedral. El dilluns dia 5, a les 12 h: Missa en sufragi dels terrassencs difunts.

Festa de sant Cristòfor. La parròquia de Sant Cristòfor de Terrassa, al barri de Ca n'Anglada, celebra la festa del seu sant patró. El dissabte dia 10 de juliol, a les 10 h: celebració de l'Eucaristia presidida per Mons. Josep Àngel Saiz, bisbe de Terrassa. A les 11 h: Presentació de la Miscel·lània *Mn. Lluís Ferret, Apòstol de Jesús* dedicada al qui fou rector (1993-2007). El diumenge dia 11, a les 10 h. Missa Solemne de la Festa Major. Tots els actes a l'església parroquial (Pl. de Ca n'Anglada).

▶ PROVÍNCIA ECLESIASTICA DE BARCELONA

VI Eucaristia Missionera. Per sisè any consecutiu les tres diòcesis de la Província Eclesiàstica de Barcelona celebraran l'Eucaristia Missionera amb participació dels missioners que aquell dia es trobin entre nosaltres, els seus familiars i els col·laboradors de les Delegacions de Missions. Presidirà Mons. Agustí Cortés, bisbe de Sant Feliu de Llobregat, a la Capella del Santíssim de la Catedral de Sant Feliu de Llobregat. Per a confirmar l'assistència: telèfon 932 701 014; a/e: ddmissions5112@arqbcn.org.

▶ D'ALTRES BISBATS

Curset sobre santa Teresa de Jesús. *El camino de perfección.* A càrrec del P. Secundino Castro ocd. de la Universitat Pontifícia de Comillas (Madrid). Cal portar *El camino de perfección* de santa Teresa de Jesús o bé les seves *Obras Completas*. Del 21 de juliol (17 h) al 27 de juliol. Al Seminari Salesià Martí Codolar. Avda. Cardenal Vidal i Barraquer 1 (Parc de la Vall d'Hebron), 08035 Barcelona. Informació i inscripcions: Salomé Guerris, c/ de les Valls 43, 1r 2a, 08201 Sabadell. Tels. 937 264 273 i 610 297 588. Fax: 937 261 239.

Exercicis espirituals. Els Grups d'Oració i d'Amistat (GOA) organitzen dues tandes d'exercicis espirituals obertes a tothom. Del 26 al 31 de juliol, en castellà, dirigida per Mn. Joan Güell, director dels GOA; del 23 al 28 d'agost, en castellà, dirigida per Mn. Josep Serra, consiliari dels GOA a Barcelona. Lloc: Casa d'Espiritualitat la Immaculada, a Tiana. Informació i inscripcions: Grups d'Oració i d'Amistat, c/ Gran de Gràcia 237, pral. 2a. Telèfon 932 181 005.

REMAD MAR ADENTRO

Mensaje de esperanza desde Fátima

Creo que Benedicto XVI no olvidará el viaje que realizó a Portugal y en especial al santuario de Fátima del 11 al 14 del pasado mes de mayo. Durante esta visita apostólica, la primera que realizaba como Papa a Portugal, ha brillado con luz propia el espléndido magisterio de un pontífice teólogo prestigioso, pero que se rinde con sincera humildad ante la fe, la esperanza y el amor de unos pastorcillos.

Quien se acerque con una lectura atenta a las palabras del Papa en Fátima descubrirá sin duda al más genuino Benedicto XVI. Descubrirá al teólogo, pero sobre todo descubrirá al pastor. Y más íntimamente, podrá descubrir al creyente, al Papa profundamente devoto de la Santísima Virgen.

Ya en el avión que le conducía a Lisboa, en respuestas a las preguntas de los periodistas, además de unas profundas palabras sobre la necesaria purificación de la Iglesia —que ya comenté en otro de estos escritos—, propuso unas reflexiones que en cierta manera resumían sus enseñanzas en el viaje. «En una palabra —les dije—, debemos volver a aprender estas cosas esenciales: la conversión, la oración, la penitencia y las virtudes teologales.»

Pero añadió unas palabras que merecen destacarse porque nos dicen —frente a las afirmaciones de que el suyo sería un pensamiento pesimista— que siempre es posible la esperanza, porque el Dios que es Amor (su primera carta encíclica) es el que tiene la última palabra de la historia; y además añadió una afirmación muy bella de la Virgen María, que es «el signo maternal de la bondad de Dios».

Oigámoslo con sus mismas palabras: «De este modo, somos realistas al reconocer que el mal ataca siempre, ataca desde el interior y el exterior (de la Iglesia), pero también al reconocer que las fuerzas del bien están presentes y que, al final, el Señor es más fuerte que el mal, y que la Virgen, para nosotros, es la garantía visible y maternal de la bondad de Dios, que es siempre la última palabra de la historia.»

Hay un vínculo especial de Fátima con Benedicto XVI, como lo había también con Juan Pablo II, que visitó el santuario tres veces y que vio en María la «mano invisible» que desvió el proyectil que le podía causar la muerte en el atentado del 13 de mayo de 1982 en la plaza de San Pedro. El cardenal Ratzinger fue el autor del «Comentario teológico del tercer secreto» que pronunció en el lugar de las apa-

riciones, y en el que afirmó que «el poder de la fe y de la oración son armas poderosas, que pueden influir en la historia, cosas escondidas y decisivas que son en realidad la fuerza renovadora del mundo». Es, por ello, un conocedor del mensaje de la Virgen en aquel lugar, en el que, hace 93 años, «el cielo se abrió precisamente en Portugal, como una ventana de esperanza, que Dios abre cuando el hombre le cierra la puerta».

El eje central de las enseñanzas del Papa fue la esperanza, tema de su segunda encíclica. Al llegar al aeropuerto de Lisboa se definió a sí mismo al decir: «Vengo como peregrino de Nuestra Señora de Fátima, investido por el Altísimo con la misión de confirmar a mis hermanos que peregrinan en su camino hacia el cielo.» Y aquí, el teólogo, sublimado por el alma del pastor de la fe del pueblo de Dios, ofreció una síntesis de su visión de Fátima: «La Virgen María bajó del cielo para recordarnos verdades del Evangelio que son una fuente de esperanza para una humanidad fría de amor y sin esperanza de salvación.»

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa